

ΜΙΚΡΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ ΓΙΑ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ (Β' ΜΕΡΟΣ) της Ελένης Σαραντίτη

Δευτέρα, 14 Ιουλίου 2014 18:38

ΘΕΛΩ ΠΑΝΤΑ ΝΑ ΓΕΛΑΣ

Γράφει η **Ελένη Σαραντίτη**

Σελίδες αβρές, τρυφερές· δυο μικρούλες συμμαθήτριες, κοπελίτσες γεννημένες σε διαφορετικές πατρίδες, αναθρεμμένες σε άλλες κοινωνίες, γίνονται φίλες και δίνονται η μια στην άλλη με την αυθορμησία που διακρίνει τα παιδιά. Ελληνίδα η μια –και αφηγήτρια της ιστορίας–, από την Ιαπωνία η άλλη. «Ένα στρογγυλό προσωπάκι σε σχήμα καρδιάς, δυο ματάκια σχιστά που κρύβονται κάτω από μια μαύρη αφέλεια. Η Γιοσίμη μου! Η αγαπημένη μου φίλη, που έχει έρθει από μια χώρα που –όπως μου είπε– εκεί ανατέλλει ο ήλιος. ΩΩΩ! Αυτό ήταν αρκετό για να με μαγέψει. Όπως με μάγεψαν και οι ζωγραφιές της...»

Η Γιοσίμη ζωγραφίζει δέντρα· λουλουδιασμένα όταν είναι κεφάτη, ολόγυμνα όταν στενοχωριέται. Οι δυο τους φτιάχνουν μαζί φιγούρες ζώων ή πουλιών από χαρτί, τα οριγκάμι, παρασκευάζουν με τον τρόπο της μακρινής πατρίδας τσάι, καλά περνούν έως ότου ένα πρωί, η μικρή Ελληνίδα, Χαρά το όνομά της, βλέπει τη φίλη της πολύ θλιμμένη και σκεπτική. Γιόρταζαν στην Ιαπωνία μια γιορτή ξεχωριστή, τη «Μέρα του παππού και της γιαγιάς». Απ' όλες τις γωνιές της χώρας ξεκινούσαν να συναντήσουν

τους πολυαγαπημένους ηλικιωμένους... Και μόνον η Γιοσίμη δεν θα 'ταν κοντά τους...

Ιστορία απαλή και πραϋντική, σαν μια «Μικρή νυχτερινή μουσική».

<http://diastixo.gr/kritikes/paidika/2757-mikra-anagnosmata-b>